

Η Βία κατά των γυναικών και η θέση της στην κοινωνία.



Τα δικαιώματα των γυναικών στην κοινωνία....

Εισαγωγή...

Πολλές έρευνες και μελέτες σχετικά με τη θέση της γυναίκας απασχολούν τη διεθνή βιβλιογραφία. Το γυναικείο κίνημα εξασφάλισε στη γυναίκα σημαντικές κατακτήσεις δια μέσου των αιώνων. Ωστόσο άραγε η θέση της γυναίκας στη σύγχρονη κοινωνία είναι προνομιακή ή επιβαρυνμένη; Πώς η γυναίκα μπόρεσε σταδιακά να κατακτήσει μια σημαντική θέση σε μία κοινωνία, στην οποία τον πρώτο λόγο και τον τελευταίο τον έχει ο άντρας; Μετά από αγώνες αιώνων, η γυναίκα στις αρχές του 19ου αιώνα κατάκτησε δικαίωμα και μερίσμα στις εργασιακές υποχρεώσεις, ισότητα στην πολιτική σκηνή, ενώ συνεχίζει να παραμένει ο στυλοβάτης της οικογενειακής εστίας, φέροντας στους ώμους της την υποχρέωση να είναι γυναίκα, μάννα, εργαζόμενη. Θα πρέπει όμως να δούμε πώς οδηγήθηκε η γυναίκα στην κοινωνική απελευθέρωση, αλλά και στην πολλαπλή δουλεία της σε ένα σύστημα, που τελικά δεν συγχωρεί την ισότητα. Μέχρι το 19ο αιώνα ο κανόνας στις παραδοσιακές κοινωνίες ήταν ότι η γυναίκα είναι κατώτερη από τον άνδρα και ανήκε στην εξουσία του. Η μεγάλη αλλαγή ήρθε τον 19ο αιώνα όταν η γυναίκα άρχισε να εργάζεται έξω από το σπίτι. Παρά τις άθλιες συνθήκες δουλειάς, το εξοντωτικό ωράριο και την απάνθρωπη μεταχείριση άρχισε να κατακτά τη θέση της στην κοινωνία.

Στην εργασία αυτή θα μελετήσουμε τη ζωή των γυναικών στην Ελλάδα το 19^ο αιώνα, η οποία διανύει μία πορεία ιδιαίτερος πολυεπίπεδη και μαχητική. Οι διεκδικήσεις της κυρίως αφορούσαν το πέρασμά της από την υποτέλεια (την υποταγή της στην κυριαρχία του ανδρικού φύλου) στην χειραφέτησή της, στην αναγνώριση των δημόσιων και ιδιωτικών της δικαιωμάτων.





Η έρευνα από το skai

Στο βίντεο αυτό
βλέπουμε πως ένα
μεγάλο ποσοστό
γυναικών κακοποιείται
από το σύντροφό τους .
Μία στις τρεις γυναίκες
παγκοσμίως

έχει υποστεί βία
τουλάχιστον μια φορά
στη ζωή της. Ακόμη δύο
γυναίκες κάθε βδομάδα
κακοποιούνται από τον
σύντροφό τους.



" √ 03 08 09 i œ-œ...«" « √ Œ i... ŸŒ.flv



Η γυναίκα στις ανατολικές χώρες

Οι γυναίκες στις ανατολικές χώρες είναι σε κατώτερη θέση από τους άντρες και μέσα στην οικογένεια αλλά και σε κοινωνικά θέματα . Επιπροσθέτως οι γυναίκες στις ανατολικές χώρες δέχονται περισσότερη βία δηλαδή όχι μόνο από το σύζυγο τους αλλά και από τον περίγυρο.



Πολιτικά Δικαιώματα



Στα μέσα του 19ου αιώνα, πρώτα στην Αμερική και μετέπειτα στην Ευρώπη, κάνει την εμφάνισή του το κίνημα του φεμινισμού από γυναίκες της κυρίαρχης αστικής τάξης, διεκδικώντας δυο βασικά αιτήματα: το δικαίωμα της ψήφου και το δικαίωμα στη μόρφωση. Ο αγώνας των γυναικών μέσα από το φεμινιστικό κίνημα ήταν και σημαντικός και μεγάλος. Σε πολλές χώρες της Ευρώπης ιδρύθηκαν γυναικείοι σύλλογοι και ενώσεις, εκδόθηκαν γυναικείες εφημερίδες και περιοδικά. Στην ανάπτυξη του φεμινιστικού κινήματος εμφανίστηκαν δύο παράλληλα ρεύματα: το ένα με άξονα τη διεκδίκηση της ψήφου και το άλλο με άξονα την οικογενειακή νομοθεσία και τα δικαιώματα στην εκπαίδευση και τη μισθωτή εργασία.

Στη χώρα μας εμφανίζεται η πρώτη γυναικεία οργάνωση το 1854 με την Καλλιρόη Παρέν, αστή μορφωμένη, που ίδρυσε την Ένωση Ελληνίδων και έκδωσε την «Εφημερίδα των κυριών». Κατέθεσε υπόμνημα στον Πρωθυπουργό Χαρίλαο Τρικούπη με αίτημα να δοθεί το «δικαίωμα ψήφου» στις γυναίκες. Οι γυναικείες οργανώσεις που ιδρύονται στη συνέχεια και μέχρι το 1918, συνεχίζουν τη δράση τους, χάνουν όμως τον αρχικό προοδευτικό τους χαρακτήρα, αφού αντικειμενικά ακολουθούν την ιστορική διαδρομή της τάξης τους (αστικής) και δεν μπορούν να εκφράσουν τις ανάγκες των γυναικών της εργατικής τάξης, των γυναικών της φτωχής αγροτιάς, που αποτελούν και την πλειοψηφία του γυναικείου πληθυσμού. Περιορίζονται στο αίτημα της ψήφου και στη φιλανθρωπική δραστηριότητα. Η χρονιά - σταθμός, ωστόσο, που άλλαξε όλα τα δεδομένα είναι το 1917 με τη νίκη της Οκτωβριανής Σοσιαλιστικής Επανάστασης στην Τσαρική Ρωσία. Η επαναστατική κυβέρνηση των μπολσεβίκων παραχώρησε πλήρη πολιτικά δικαιώματα στις γυναίκες, ίδια και ίσα με των ανδρών.

- Το 1930, μετά από σκληρούς αγώνες των γυναικών και ύστερα από πολλές συζητήσεις, δίνεται στην Ελληνίδα το δικαίωμα ψήφου υπό όρους.
- α) Μόνο για τις δημοτικές εκλογές.
- β) Μόνο για να εκλέγει, όχι να εκλέγεται.
- γ) Μόνο οι εγγράμματες είχαν δικαίωμα να ψηφίσουν.
- δ) Μόνο όσες ήταν πάνω από 30 χρονών. Αλλά το 1930 το 70% των γυναικών στην Ελλάδα, άνω των 30 χρονών, ήταν αγράμματες. Επρόκειτο λοιπόν για καθαρή κοροϊδία.
- Το 1934 οι γυναίκες καλούνται να ψηφίσουν, για πρώτη φορά, στις δημοτικές εκλογές. Στις εκλογές εκείνες, ψήφισαν μόνο 240 γυναίκες σε όλη την Ελλάδα. Οι εκλογές εκείνες, ήταν οι πρώτες στην ιστορία του τόπου, όπου οι γυναίκες, έστω και υπό όρους, είχαν το δικαίωμα ψήφου. Για πρώτη φορά ψήφισαν οι γυναίκες, ηλικίας 18 ετών και πάνω στις εκλογές για την ανάδειξη της ΠΕΕΑ, στις 23 Απριλίου 1944. Στους 180 Εθνοσυμβούλους στο Εθνικό Συμβούλιο των Κορυσάδων εκλέγονται πέντε (5) γυναίκες, η Χρύσα Χατζηβασίλειου, η Καίτη Ζεύγου, η Μαρία Σβώλου, η Φωτεινή Φιλιππίδου και η Μάχη Μαυροειδή. Στο ΨΗΦΙΣΜΑ Α', του Εθνικού Συμβουλίου της ΠΕΕΑ, το άρθρο 5 αναφέρει: «Όλοι μαζί οι Έλληνες, άντρες και γυναίκες, έχουν ίσα πολιτικά και αστικά δικαιώματα».

Η θέση της γυναίκας στην Αρχαία Ελλάδα.

Σε ότι αφορά στην **γυναίκα** στην αρχαία Ελλάδα-και όχι μόνο στην αθηναϊκή δημοκρατία- η πρώτη κύρια δυσκολία που αντιμετώπιζε ένα νεογέννητο κορίτσι ήταν να του επιτραπεί να ζήσει. Εξαρτάτο άμεσα από την απόφαση του πατέρα η έκθεση του νεογνού σε μια ερημική περιοχή, καθώς η γέννηση ενός θηλυκού μέλους θεωρείτο ανώφελο επιπρόσθετο έξοδο για τον οίκο, εφόσον μάλιστα σε ένα κατεξοχήν πατριαρχικό σύστημα κληρονομίας δεν είχε τη δυνατότητα να διατηρήσει το οικογενειακό όνομα και συνεπώς τα οικογενειακά περιουσιακά στοιχεία

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι το ενδιαφέρον για τη θέση των γυναικών στην κλασική αρχαιότητα ξυπνά κατά το 19ο αι, με το γνωστό έργο του J. Bachofen *Mutter Recht*, όταν η «γυναίκα» ως διακριτή κατηγορία ιστορικής και ανθρωπολογικής ανάλυσης γίνεται αντικείμενο σοβαρής επιστημονικής έρευνας. Οι ακαδημαϊκοί όχι μόνον εξέτασαν την εικόνα της γυναίκας, έτσι όπως αναδύεται από τα ποιητικά κείμενα, αλλά μελέτησαν επίσης την κοινωνική της θέση στις διαφορετικές ιστορικές περιόδους της αρχαιότητας.



Η θέση της γυναίκας στο Βυζάντιο

Η γυναίκα της βυζαντινής περιόδου ζούσε το μεγαλύτερο διάστημα της ζωής της στο σπίτι. Στο Στρατηγικόν του Κεκαυμένου διαβάζουμε : "Τας θυγατέρας σου ως καταδίκους έχει εγκλεισμένας και απροόπτους". Οι έξοδοι, πάντα με συνοδεία, για την εκκλησία, τα πανηγύρια και το λουτρό, καθώς και οι επισκέψεις σε συγγενικά πρόσωπα, ήταν οι μόνες κοινωνικά αποδεκτές δραστηριότητες της γυναίκας έξω από το σπίτι.

Επίσης, δεν ήταν ευπρεπές να κάθεται στο ίδιο τραπέζι με τους άνδρες, παρά μόνο αν ήταν πολύ στενά συγγενικά της πρόσωπα, όπως για παράδειγμα ο πατέρας, ο σύζυγος και οι αδελφοί. Συχνά έτρωγε σε χωριστή αίθουσα, όπως σε χωριστά δωμάτια από τους άντρες περνούσε την ημέρα της. Από πολύ μικρή μάθαινε "τα του οίκου", ενώ οι γραμματικές γνώσεις της περιορίζονταν συνήθως σε γραφή και ανάγνωση. Κάποιες γυναίκες, αναλογικά ελάχιστες, αποκτούσαν και ευρύτερη μόρφωση.

Η κόρη μπορούσε να παντρευτεί από τα 12-13 χρόνια της. Για το γάμο της φρόντιζαν οι γονείς. Συχνά μάλιστα βοηθούσαν στην επιλογή του συζύγου οι προξενήτρες, που είχαν ως αμοιβή ποσοστά από την προίκα. Η θέση της συζύγου ήταν άσχημη. Οι χριστιανικές αρχές που καθόριζαν τις λειτουργίες της βυζαντινής κοινωνίας εξασφάλιζαν μία αξιοπρεπή ζωή στην παντρεμένη γυναίκα.

Ανεξάρτητα από την κοινωνική τάξη όπου ανήκε ήταν οικοδόεσποινα και κυρά. Η απόκτηση παιδιών την εξύψωνε.

Στον επαγγελματικό τομέα ο ρόλος της γυναίκας ήταν μικρός. Οι γυναίκες των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων δούλευαν στα χωράφια και στα εργαστήρια της οικογένειάς τους. Λίγες γυναίκες, μορφωμένες, ήταν ιατροί που θεραπεύαν το γυναικείο πληθυσμό. Άλλες, οι λεγόμενες κοινές, ζούσαν στα μιμαρεία και στα καπηλεία.



Η θέση της γυναίκας σήμερα

Η θέση της γυναίκας έχει αλλάξει σήμερα . Η γυναίκα πλέον έχει ίσα δικαιώματα με τους άντρες , επίσης όμως ο άντρας πλέον συμβάλει στις εργασίες του σπιτιού . Η γυναίκα έχει προοδεύσει στον εργασιακό τομέα και στην οικογένεια ως μητέρα ,καθώς ο άντρας βοηθάει στην οικογένεια αλλά και στην οικονομική κατάσταση της.



Μαργαρίτα Λίτσα/Ελένη Κατερίνα Μπούκα



Τάξη : Γ'2

4-1-2013